

[Niels Frederiksen.]

ling til Oppositionspartierne, der anviser Regeringen at gaa den Vej, som fører til Skattelettelse, at de da yder deres for Tiden uundværlige Bistand til, at dette Problem kan løses.

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger at gøre til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Hans Bidrag til Løsning af Vanskelighederne var det gammelkendte, nemlig Anbefaling af en mere aktiv Handelspolitik og en hel Række Begrundelser af dette umulige Hjælpemiddels Betimelighed. Der er jo i Danmark ikke politisk Mulighed for at gaa den Vej. Det ærede Medlem stillede et Spørgsmaal, som angik en Udtalelse af Statsministeren angaaende Nødvendigheden af at gaa over til andre Produktionsmetoder end dem, man kender og har kendt i det kapitalistiske Samfund. Spørgsmaalet gik ud paa, om det radikale Venstre var enig i de Betragtninger, og om man her i Danmark fra den Kant ogsaa spejdede efter nye Produktionsmetoder, med andre Ord: Statssocialisme. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at dette Spørgsmaal finder jeg overflødig, saaledes som Debatte er forløbet, fordi Svaret er givet allerede af den højtærede Statsminister. Jeg kan blot henvise til, at den højtærede Statsminister loyalt sagde, at som de politiske Magtforhold er i Øjeblikket her i Landet, er det umuligt at føre socialistisk Politik, men vi Socialdemokrater er Realitetspolitikere, og vi er villige til at yde vort Bidrag til at give Samfundet demokratiske Love.

Deri ligger jo fuldgyldigt Svar paa det overflødig stillede Spørgsmaal, men jeg har Lyst til at hævde den Betragtning overfor Spørgsmaalet om nye Produktionsmetoder, at det er underligt, at man tidt fæstner sig ved et Udtryk, som nærmest kan betragtes som et Slagord, uden at man egentlig helt klarer sig, hvad man søger at dække med dette Udtryk. I det moderne Samfund, som vi lever i, er det vist tidt overordentlig vanskeligt at klare, hvilke Produktionsmetoder der anvendes imellem hinanden, men een Ting er i hvert Fald givet: at man er ikke saa bange for allerede nu, at Staten griber ind i Erhvervslivet og mange Gange udfører direkte Forretninger, fordi dette er nødvendiggjort af de nuværende Tilstande. Man er heller ikke fra Oppositionspartiernes Side til enhver Tid saa bange for Statssocialisme, naar man ved Statens Indgriben kan opnaa en direkte

Hjælp til dem, man ønsker at give en Fordel. Derfor er det overordentlig svært at definere en Produktionsmetode ved et enkelt Udtryk.

Indenfor det radikale Venstre har vi altid ført vor Politik efter det Grundsyn, at vi vil prøve paa at gøre vort bedste for at skabe en Lovgivning, der hjemler Samfundet Ret til de Værdier, som er Folkets Fælelseje, for derved gør man det muligt at bevare den størst mulige personlige Frihed. Det gør vi i Virkeligheden derved, at vi søger at hindre Privatmand i at udnytte Værdier, der er Folkets Eje som Helhed. Men her møder man den Opfattelse hos Partiet Venstre og i endnu højere Grad hos det konservative Folkeparti, at det, man maa gøre, er at værne den private Ret til at indkassere disse Værdier. At skabe den størst mulige Frihed for den enkelte Borger til at udvikle sine Evner og yde sin Indsats i Erhvervslivet det er det radikale Venstres Standpunkt, men vi mener, dette maa være betinget af, at denne Indsats ikke uberettiget skader Samfundsinteresser eller andre Børgeres velforstaaede økonomiske Interesser. Statsdrift er berettiget alle Vegne, hvor Folket som Helhed kan have Gavn af Statens Indgriben, men er uberettiget, naar den hemmer det personlige Initiativ, der kan udfolde sig til Gavn for Befolkningen som Helhed.

Endelig vil jeg gerne fremsætte et Par Betragtninger angaaende de Lovforslag, som er forelagt, og dem, som ventes fra den højtærede Statsminister paa Regeringens Vegne til Imødegaaelse af Krisen, Forslag, der, som allerede nævnt, har begge de to Partiers Tilslutning. Disse Lovforslag kan adskilles i to Kategorier. Der er den Reformlovgivning, som er principielt præget, som tager længere Sigt, som virker dels i Dagen, men ogsaa banebrydende for Fremtiden. Dernæst er der den Række Hjelpeforanstaltninger, der tager Sigte paa at afhjælpe den øjeblikkelige Nød.

Jeg takker den højtærede Statsminister for det Svar, der er givet, og for Antydningen af Regeringens Villie til med Agtpaaagivenhed at følge Udviklingen i Erhvervslivet i den kommende Tid. Og jeg takker ogsaa den højtærede Statsminister, fordi han gav en Antydning af, at Regeringen opmærksomt fulgte de erhvervsmæssige Forhold i Landbruget og var klar paa, at hvis Vanskelighederne økonomisk skulde blive stærkere og stærkere, kunde der komme den Tid og den Situation, der krævede en Lovgivning af mere vidtgaende og mere dybtgaende